

Política a la barra del bar (II): Tots els polítics són iguals.

A propòsit d'[aquesta notícia](#) ha sortit un tema que em sembla molt important: “*Ja els està bé, què es pensaven*”. Doncs, no crec que sigui poca cosa aquesta frase. No he seguit massa el cas concret de l'exemple de Guadalajara que he enllaçat, però la reacció que he descrit es dóna massa sovint, i no és gratuïta. La classe política tradicional està perdent credibilitat i això, encara que pugui estar justificat, pot comportar problemes al sistema de partits. M'explico. L'abstenció creix, s'estan creant partits mediàtics i populistes, es parla de crear partits o plataformes ciutadanes, etc... però, quina ideologia o qui projecte de país i/o de política global es crea amb aquestes decisions? El tema no és superficial, i va quallant poc a poc. Encara no hi estem a tocar, però precisament per això ara és l'hora de parlar-ne, abans que passi. És cert que hi ha una certa o gran desil·lusió envers la classe política nostrada, però anar pels camins fàcils i ràpids no és la solució. Cal recuperar la credibilitat i no tancar el problema amb pseudosolucions que a mig termini es converteixen en problemes de més difícil solució.

Una altra cosa és [fer política des de fora de la política de partits](#), això que en diuen “societat civil”. Pressionar, informar, controlar, difondre, etc... la política dels partits, em sembla un suport necessari i útil.

Salut i llibertat!

Marcús